

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opervm ...

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Liber de divina psalmodia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14657

80 S. AGOBARDI LIBER
usu; maximè quia & vos tale fieri iussistis opus,
quod paulisper manu gestetur, non quod in ar-
mario vel in scrinio reservetur. Hæc mihi igi-
tur inchoanti obtulit se prima illa sententia
septimi psalmi, quam cantamus, dicentes:
*Domine Deus meus, si feci istud, si est iniquitas
in manibus meis, si reddidi retribuentibus mihi
malum, decidam merito ab inimicis meis inanis.
Persequatur inimicus meus animam meam, &
comprehendat & conculcet in terra vitam meam,
& gloriam meam in pulverem deducat.*

Multa defunt.

AGOBARDI LIBER
De divina psalmodia.

QUIA nuper stultus & improbus, ipsa-
que stultitia & improbitate sua omnibus
notus calumniator erupit, qui sanctam Eccle-
siam nostram, id est, Lugdunensem, non so-
lum verbo, sed etiam scriptis lacerare non ces-
sat, quasi non rectè, nec more paterno sive usu,
divinæ decantationis sollempnia peragentem, ne-
cessè fuit omnem sacrorum officiorum seriem,
quæ solito cantorum ministerio per totum anni
circulum in ecclesiasticis conventibus exhibe-
tur, sicut in eadem Ecclesia favente Dei gratia
custoditur, diligentius & plenius in libello
quem usitato vocabulo Antiphonarium nun-
cupant, colligere, atque digerere; præmissa
scilicet præfatione pij & orthodoxi patris, cu-
jus probatissima fides atque doctrina in munere
Domini Dei nostri omnibus examinata ac de-
clarata

clarata celebriter innotuit; ut omnes pacifici & prudentes Ecclesiæ filij, in quorum mantis ejusdem libelli textus venerit, verissimè & evidenter agnoscant præfatam Christi Ecclesiam; eodem Christo Domino gubernante ac protegente, nec à recto fidei tramite deviasse, & paternum morem, quem statuta ecclesiastica declarant, fideliter custodire, ac per hoc ab antiquo Ecclesiæ Dei usu nullatenus discrepare, nec contemnere alicujus diversum morem, si constat esse probabilem; sed, juxta Apostolum, ea quæ utiliora & potiora sunt sequi. Ait namque: *Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abundet in scientia & omni sensu, ut probetis potiora, ut sitis sinceri, & sine offensa in diem Christi.* Et alio loco: *Ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta.* Et alibi: *Emulamini autem charismata meliora.* Et iterum: *Nolite pueri effici sensibus.* Sed & reverenda Concilia Patrum decernunt nequaquam plebeios psalmos in Ecclesia decantandos, & nihil poetice compositum in divinis laudibus usurpandum. Inter quos etiam beatus Papa Gregorius docet quòd non pro locis res, sed pro bonis rebus loca amanda sint. Et fortiùs commendans nobis, quòd sicut nequaquam pro locis, ita nec pro quibuslibet personis, sive consuetudinibus temporum, res sectari debeamus, non est veritus in ipsa Romana Ecclesia quædam in sacris officiis & ministeriis reprehensibilia etiam sub anathematis damnatione refecare; sicut ejus decreta palam ostendunt. Quod si prædictus calumniator humiliter & obedienter pensare studuisset, nequaquam ad tantam de-

Philipp. i.

Rom. 12.

1. Cor. 12.

1. Cor. 14.

Vide infra in
lib. de correct.
Antiphon. c.
15.

veniret fatuitatem, ut verba quorumlibet hominum, quorum nec nomina, nec sensum, nec fidem novit, tanquam divinas scripturas defenderet, & per phantasticas ac ridiculas allegorias explanare conaretur. Certè si quid sanum cogitare vellet, sufficeret ei ad omnem emendationem & silentium, quòd sicut in diebus ad Missas non nisi divina generaliter eloquia decantantur, ita & in noctibus ad sacras Deo vigiliis exhibendas eadem proculdubio lex debeat observari. Vnus nempe omnipotens Dominus utroque tempore laudatur, uni Domino tempus utrumque famulatur, cui dicitur: *Tuus est dies, Domine, & tua est nox. Tu fabricatus es auroram & solem.* Sed ejus stultus & irritus labor prudentibus & minimè contentiosis ac Deum timentibus majorem incutit sollicitudinem, ut propter hujusmodi nævos & errores cavendos vivaciùs & attentiviùs divinæ auctoritati & ecclesiasticis statutis inhæreant. Hæc namque fidei cautela, & sincerissima observantiæ disciplina, ut in templo Dei & coram divino altari divinorum tantummodo eloquiorum melodia celebretur, etiam veteris testamenti auctoritate & exemplis nobis firmissimè commendatur: ubi in libro Paralipomenon legitur quòd beatus David Rex & Propheta Dei primus choros Levitarum laudantium Dominum in tabernaculo sive in templo constituerit, eisque psalmos & hymnos & cantica divinitus sibi & ceteris qui cum eo prophetabant inspirata tradiderit, ac manè & vesperè inter divina holocausta & sacrificia decantanda decreverit. Quem morem à sanctis Prophetis traditum, & à sequentibus

Psal. 93.

1. Paral. 25.

II. mot.

patribus diligentissimè custoditum, usque ad tempus novi testamenti, quo jam templum illud destrui oportebat, religiosa constat observatione perductum. Vnde summopere necesse est, ut si verè absque offendiculo vel hæsitatione divinas laudes cupimus celebrare, totos nos divinis sermonibus, in quibus nullus est error, nulla ambiguitas, coaptemus; sicut de præfatis Levitis, antiquis divinæ laudis cantoribus, idem Paralipomenon liber replicat, dicens: *Levite verò ut stent manè ad confitendum & canendum Domino, similiterque ad vesperam, tam in oblatione holocaustorum Domini, quam in Sabbatis, & Calendis, & solennitatibus ceteris.* Et iterum in dedicatione templi sub Salomone dicitur: *Et dedicavit domum Domini Rex & universus populus. Sacerdotes autem stabant in officiis suis, & Levite in organis carminum Domini, quæ fecit David Rex ad laudandum Dominum, Quoniam in æternum misericordia ejus, hymnos David canentes per manus suas.* Item in emundatione & purificatione ejusdem templi sub Ezechia scriptum est: *Precepitque Ezechias & Principes Levitis, ut laudarent Dominum sermonibus David, & Asaph Videntis, qui laudaverunt eum magna lætitia.* Similiter etiam sub Iosia in celebratione Phæse. *Porro cantores, inquit, filij Asaph stabant in ordine suo juxta præceptum David, & Asaph, & Heman, & Idithim Prophetarum Regis. Quod totum quam sanctè & religiosè fuerit institutum, quam dulciter ac reverenter sit imitandum inter cetera beati David magnifica, ita Liber Ecclesiasticus in ejus laudibus prosequi-*

1. Paral. 23.

2. Paral. 7.

2. Paral. 27.

2. Paral. 35.

Ecli. 47.

tur, dicens: *In omni opere dedit confessionem Sancto & excelsio in verbo gloria. De omni corde suo laudavit Dominum, & dilexit Deum, qui fecit illum; & dedit illi contra inimicos potentiam; & stare fecit cantores contra altare; & in sono eorum dulces fecit modos. Et dedit in celebrationibus decus, & ornavit tempora usque ad consummationem vita, ut laudarent sanctum nomen Domini, & amplificarent manè Dei sanctitatem.* Sed & in libro Samuëlis hæc psallenti gratia spiritalis in eodem Rege sanctissimo prædicatur, ubi legitur: *Dixit David filius Israhel: Dixit vir cui constitutum est de Christo Dei Iacob, egregius psaltes Israhel: Spiritus Dei loquutus est per me, & sermo eius per linguam meam.* Huic igitur tam sanctæ auctoritati & tam perspicuæ veritati non est dubium quòd fidelis & disciplinatus quisque libenter acquiescat. Si quis autem contentiosus & pertinax contradicere conatur, & de turbulento magis rivo, quàm de purissimo fonte potare voluerit, viderit ne illo ægrotet langore nimis pernicioso quem quidam antiquorum patrum sapienter & breviter cavendum admonuit, dicens: *Qui contempta veritate præsumit consuetudinem sequi, aut circa fratres invidus est & malignus, quibus veritas revelatur, aut circa Deum ingratus, cuius inspiratione Ecclesia eius instruitur,*

2. Reg. 23.

